

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2019. év igéje:

„Törekedj békességre,
és kövesd azt!”

(Zsolt 34,15)

VI. évf. 34. szám,
2019.11.10.

Szentháromság ünnepe után
utolsó előtti megelőző
(Ítélet) vasárnap

Kiadó: Jakab Béla, szerkesztő: Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773 ~ Jakab Béla: +36-20-8242989 ~ E-mail: obudev@gmail.com

„Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz,
hanem csak Isten, aki a növekedést adja.”

(1Kor 3,7)

Szívemnek kedves ez a páli kijelentés.

Nyáron sok szép helyen jártunk. Ilyen volt a „szeles város”, Chicagó arborétuma is. Messze a lakóhelyünkötől, egy órányi autózás után érkeztünk meg a „kertbe”. A pénztáros hölgy érdeklődött, hogy a megyei lakosai vagyunk-e, mert akkor kedvezmény járna. Nagy meglepetésére mondtam neki, hogy a „nagy víz” túl oldaláról jöttünk. Széles mosollyal adta meg a kedvezményt, mindig is meglepő az amerikaiak nyitottsága.

Az arborétum részleteiben aprólékosan megtervezett, különféle témákra osztva. Az egyszerű konyhakerttől és gyümölcsöstől (hadd lássák a zöldség és a gyümölcs „indulási oldalát” a látogatók, ezt nálunk is kötelezővé lehetne tenni) a japánkertig minden megtalálható.

Voltak-e különlegességek, ritka növények? Annyira nem! Talán nem is az a fontos, hanem a szándék. Megtalálni a mindennapok szépségeit a margaréták, tátikák, begóniák, tavirózsák és pálmák között.

Hogy sétánk közben eszünkbe jutottak-e a kertészek? Visszagondolva bevallom, hogy nem! Olyan természetesnek érzem, hogy amikor belépek az arborétumba, akkor ott mindennek rendezettnek kell lennie. A kertet kell látnom, amiben gyönyörködhetem, és a lelkem megnyugodhat.

Nem ez a természetes?

Amikor belépek a templomba, nem a lelkész vagy egyházi személye a fontos. A templomban rendnek, tisztaságnak, kedves embereknek kell lennie. Ez a templom sajátossága, de ezt az igényünket kiterjeszthetjük az élet minden területére is. Ott, ahol jól végzik a megbízottak a munkájukat, minden rendben van.

Pál apostol minden félreértést el szeretne kerülni. Nem a személy számít, a munka mennyisége sem, mert a növekedés áldását Isten adja. Milyen egyszerű és nagyszerű tanítás ez! Ragaszkodunk

személyekhez, az „így szokott lenni” modellhez, amikor nem ez számít. A Isten jelenléte a fontos. Sajnos, ez nem nyilvánvaló mindenki számára.

Néhány hete megdöbbenéssel olvastam az interneten arról, hogy az egyik lelkész nő váratlanul elhagyta a gyülekezetét, és egy hozzá igazán nem illő szolgálati helyre került. A hírhez megható hozzászólások érkeztek (talán egy kicsit irigykedtem is, hogy ennyien és ennyire szeretik).

A háttér egyszerű. A lelkész nő másfél évtizedes munkáját segíteni érkező agilis fiatal férfi ellehetetlenítette őt a szolgálatában. Tegnap személyesen találkoztam vele, igyekeztem bátorítani. Nem tudta könnyeit palástolni. Nehéz helyzet az övé, és sajnos nem is egyedi. Létezik-e helyes megoldás ilyen esetben? A lelkész nő nagy alázattal válaszolt az internetes bátorításokra, a növekedést Isten adja. Nehéz döntés mást hagyni az előtérbe lépésre, de Isten tudja, hogy mit és miért cselekszik. Biztatására én is ezt tanácsoltam, Istennek vannak tervei, vele is.

Ítélet vasárnapja van, de ez az ige nem az ítéletről szól, hanem az engedelmességről tanít. Engedjük, hogy szóljon hozzánk Isten elhívott szolgálói keresztül, tanítson, és ha kell, korholjon bennünket méltatlan életvitelünk miatt, hogy majd az idő teljességekor beléphessünk az országába. A személy tehát nem fontos, de a tét nagy, az örök élet vagy a kárhozat. Biztosak lehetünk abban, hogy Ő igazságos lesz.

Jakab Béla parókus lelkész

Isten fiainak reménysége

Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk. Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. A teremtett világ ugyanis a hiábalósnak vettetett alá, nem önszántából, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgátságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig. De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására. Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk. Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltekért. Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette. Mit mondjunk tehát erre? **Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?** Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent? (Róm 8,18-32)

A feltámadás rendje Krisztus eljövetelekor

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel. (1Thesz 4,13-18)

Tájékoztató és hívogató

✿ **Bibliaóra** – szerdán 10 órakor.

✿ **Családi istentisztelet** – november 17-én, 10 órakor.

Utána a **hittanosok bibliajátéka**, amit **közös ebéd** követ.

✿ **Kedves testvérek!**

A fenti alkalomra **sütiversenyt hirdetünk.**

Az ősz két jellegzetes terményének, az almának és a sütőtöknek a felhasználásával készült finomságokat várunk, amiket az ebéd előtt zsúrizunk, majd az ebéd után, a győztesek kihirdetését követően elfogyasztunk.

Külön örömmel fogadjuk a glutén és a cukorérzékenység figyelembevételét.

Mennyei Atyánk!

Könyörgünk egyházadért.

Bocsásd meg vétkeid, újítsd meg és tedd hatékonyá szolgálatát!

Adj hűséges pásztorokat, és elevenítsd meg a gyülekezeteket!

Add minden gyermekednek a hit, a remény és a szeretet örömét!

Ajándékozd népednek a te békességedet!

Könyörgünk gyülekezetünkért.

Add, hogy igédet hűségesen hallgassa minden nemzedék!

Emlékeztess bennünket, hogy mindenről számot kell adnunk ítélőszéked előtt!

Taníts, hogy bölcsen használjuk fel életünk kegyelmi idejét!

Készíts fel minket az irgalmasság cselekvésére,
hogy szent Fiad kegyelméből mi is irgalmat nyerjünk!

Ámen.

(Evangélikus liturgia – könyörgő imádságok)

